

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ

INFORMATION PROVISION AS A MECHANISM OF LABOUR MARKET REGULATION

У статті представлено сутнісно-змістовну характеристику інформаційного забезпечення, сформовано його розуміння як поняття, проаналізовано його стан на вітчизняному ринку праці. Запропоновано основні напрями вдосконалення інформаційного забезпечення як механізму зменшення асиметрії інформації на вітчизняному ринку праці.

Ключові слова: асиметрія ринку праці, державна служба зайнятості, інформаційне забезпечення, механізм інформаційного забезпечення, приватні посередники ринку праці, ринок праці.

В статье представлены сущностно-содержательные характеристики информационного обеспечения, сформировано его толкование как понятия. Проанализировано текущее состояние информационного обеспечения на отечественном рынке труда. Предложены основные направления

совершенствования информационного обеспечения как механизма уменьшения асимметрии информации на отечественном рынке труда.

Ключевые слова: асимметрия рынка труда, государственная служба занятости, информационное обеспечение, механизм информационного обеспечения, частные посредники рынка труда, рынок труда.

This article presents an informative characteristic of information provision, formed its understanding as a concept, analysed its condition in the domestic labour market. The main directions of improvement of information provision as a mechanism of reduction of asymmetry of information on the domestic labour market are offered.

Key words: asymmetry of labour market, public employment service, information provision, mechanism of information provision, private labour market mediator, labour market.

УДК 331.52.021

Гришко О.П.

аспірант кафедри менеджменту
Інститут підготовки кадрів державної
служби зайнятості України

Постановка проблеми. В умовах активного впровадження Україною економічних реформ проблеми формування якісного інформаційного середовища на всіх рівнях державного управління є особливо актуальними. У соціальній сфері ефективний та якісний інформаційний складник є необхідною умовою ефективною регуляторної політики на ринку праці. В останні роки дисбаланс між попитом і пропозицією на ньому досяг загрозового рівня, а неякісне інформаційне середовище посилює асиметрію інформації. Внаслідок цього ринок праці не отримує кваліфіковану робочу силу, а роботодавці не задовольняють свої потреби в персоналі.

Поліпшення якості інформаційно-комунікативного середовища ринку праці дає змогу сформувати досконаліший механізм його інформаційного забезпечення, що значно підвищить ефективність регулювання ринку праці та позитивно вплине на рівень зайнятості населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічні підходи до сутності інформації, її функцій, виявлення природи інформаційних ресурсів, формування інформаційного середовища викладено у працях зарубіжних науковців Н. Вінера, К. Шеннона, К. Ерроу, Г. Саймона та ін. Серед українських учених, які плідно вивчають проблеми інформації та інформаційного забезпечення, слід виділити В. Глушкова, Г. Калітича, Т. Кравченка, А. Ракітова та ін. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади досліджували А. Дегтяр, Н. Діденко, Р. Коваль, В. Мороз, Н. Нижник та ін.

Вивчення проблем, пов'язаних із функціонуванням і регулюванням ринку праці, у тому числі

в контексті ролі і змісту його інформаційної функції, досліджували вітчизняні вчені С. Бандур, Д. Богиня, Б. Данилишин, Т. Заяць, Ю. Краснов, Е. Лібанова, І. Марченко, Ю. Маршавін, Т. Петрова, В. Петюх, М. Руженський та ін. Значний внесок у розкриття сутності та наслідків асиметрії на ринках зробили американські економісти – лауреати Нобелівської премії з економіки В. Вікрі, Дж. Стігліц, Дж. Акерлоф, М. Спенс.

У нинішніх умовах для України надзвичайно актуальними є дослідження інформаційного забезпечення як механізму регулювання ринку праці, а також проведення ґрунтовного аналізу проблем, що призвели до посилення асиметричності інформації на ньому.

Постановка завдання. Метою дослідження є сутнісно-змістовні характеристики поняття інформаційного забезпечення на ринку праці, аналіз його стану з огляду на присутність асиметрії інформації на ньому та визначення основних шляхів удосконалення інформаційного забезпечення як механізму регулювання ринку праці.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ринок праці є відкритою системою, а його інформаційне середовище постійно перебуває у процесі змін. Для того щоб він виконував своє функціональне призначення, його потрібно забезпечувати якісною, оперативною, актуальною, повною, достовірною та своєчасною інформацією. Інформація, яка здатна забезпечити потреби соціальної системи, – це соціально значима інформація, що утворюється, циркулює, використовується, поширюється і зникає на різних її рівнях та етапах управлінського процесу.

Формування інформаційного середовища в нашій країні, інформаційне забезпечення управління на всіх рівнях інституціоналізовано в низці законів України: «Про інформацію», «Про захист в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про національну програму інформатизації», «Про телекомунікації», «Про Концепцію Національної програми інформатизації», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронний цифровий підпис».

Важливим кроком на шляху доповнення інформаційного законодавства стало прийняття Доктрини інформаційної безпеки України. Серед нормативно-правових актів слід виокремити Постанову Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд»; Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів».

у науковій літературі поняття «інформаційне забезпечення» в найбільш загальному вигляді розглядається як сукупність певним чином організованої, збереженої та контрольованої інформації, зафіксованої на носіях системи, а також як процес забезпечення інформацією. Однак найбільш загальним є розуміння інформаційного забезпечення як процесу, що ґрунтується на системі інформаційних складників: ресурсів, технологій, технічних засобів та інформаційних систем. Більш детальні підходи до трактування науковцями цього поняття представлено в табл. 1.

Інші науковці (М. Денисенко, М. Болух, Є. Бондаренко та Н. Петрина) під час трактування інформаційного забезпечення звертають увагу саме на забезпечення зацікавлених користувачів у репрезентативному вигляді необхідною інформацією для задоволення їхніх інформаційних потреб.

Однак, як нам уявляється, некоректним є ототожнення понять «інформаційний менеджмент» та «інформаційне забезпечення менеджменту» – у жодному з навчальних посібників ці поняття не розмежено [16, с. 41–44].

Аналіз та узагальнення наведених визначень цього поняття свідчить, що більшість науковців схиляється до думки, що інформаційне забезпечення – це комплексний процес, що включає одержання, оцінювання, зберігання, захист, перетворення даних для прийняття управлінських рішень.

В етимологічному сенсі «забезпечення» розглядається як дія зі значенням «забезпечити, забезпечувати». Термін «забезпечувати» має декілька значень: «1. Постачати щось у достатній кількості, задовольняти кого-, що-небудь у якихось потребах. 2. Створення надійних умов для здійснення чого-небудь, гарантувати щось. 3. Захистити, охороняти кого-, що-небудь від небезпеки» [17, с. 17–18] Поняття «інформаційний» стосується

інформації, тобто такий, «що містить інформацію; який опрацьовує та видає інформацію (інформаційна машина)» [18, с. 42].

З огляду на викладене, поняття «забезпечення» трактується нами як створення надійних умов, а «інформаційний» – як машинний процес, який опрацьовує та видає інформацію.

Оскільки машина – це механізм, за допомогою якого забезпечується безперебійна робота, діяльність, приходимо до висновку, що інформаційний засіб – це технічний пристрій, який необхідний для здійснення певного виду діяльності та забезпечення безперебійної роботи. Поняття «забезпечення» у розумінні створення надійних умов здійснюється також у процесах обробки, перетворення й оприлюднення інформації та забезпечується документами, інструкціями, процесами, машинами, програмними продуктами і технологіями.

У зв'язку із цим доречною є думка І. Клименко, що інформаційне забезпечення – це сукупність методів і засобів щодо розміщення і подання державних інформаційних ресурсів, що містять системи класифікації і кодування, уніфіковані системи документації, раціоналізації документообігу і форм документів, методів створення інформаційних баз даних і баз знань [19, с. 296].

На наше переконання, процес інформування повинен мати ознаки завершальної дії, а отже, має довести корисність інформації та соціальну значимість для особи чи суспільства. У такому розумінні інформаційне забезпечення стає механізмом (інструментом), який має вплив на суспільство, сприяє регулюванню системи чи сфери діяльності.

Отже, у нашому розумінні інформаційне забезпечення – це створення за допомогою технічних та інформаційних засобів надійних умов для організації управлінських процесів щодо циркулювання інформації, яка завдяки процесам збору й обробки набуває вигляду інформаційних ресурсів, комплексне використання яких впливає на функціонування інститутів ринкової економіки.

Інформаційне забезпечення потребує дотримання принципів цілісності, ймовірності, контролю, захисту від несанкціонованого доступу, єдності і гнучкості, стандартизації та уніфікації, адаптивності, мінімізації введення й виведення інформації [20].

Поняття «інформаційне забезпечення» науковці також ототожнюють із процесами консолідації інформації. На нашу думку, консолідація інформації більшою мірою стосується технологічного складника інформаційного забезпечення, тобто ознак процесів його формування (періодичність, оновлюваність і т. д.).

Основна мета інформаційного забезпечення – задоволення інформаційних потреб користувачів,

Підходи до визначення поняття «інформаційне забезпечення»

Автори	Сутність трактування
О. Бандурка [1, с. 161]	Органічна єдність роботи щодо визначення змісту, обсягів, якості інформації, необхідної для здійснення управління, а також заходів щодо раціональної організації процесів збирання, систематизації, накопичення та обробки цієї інформації шляхом застосування різноманітних методів, методик і технічних засобів.
Р. Калужний [2]	Поєднання усієї інформації, що використовується, специфічних засобів і методів її опрацювання, а також діяльність фахівців щодо ефективного використання даних, відомостей, знань в організації управління конкретною системою.
С. Петренко [3, с. 20]	Сукупність реалізованих рішень щодо обсягів інформації, її якісного та кількісного складу, розміщення і форм організації; своєчасне надання необхідної і достатньої інформації для прийняття управлінських рішень, що забезпечують ефективну діяльність як підприємства у цілому, так і його структурних підрозділів.
А. Черноіваненко [4]	Комплекс взаємопов'язаних методів, заходів і засобів, які реалізують основу для прийняття управлінських рішень; сукупність уявлень, понять, даних, які отримані від внутрішніх і зовнішніх джерел надходження (комплексом взаємопов'язаних методів і заходів), що систематизовані, збережені та поширені в межах компетенції зацікавленим особам у зручному для них вигляді.
Л. Балабанова [5, с. 9]	Сукупність дій із надання необхідної для управлінської діяльності інформації в зазначене місце на основі певних процедур із заданою періодичністю.
Р. Калужний, В. Шамрай [6, с. 117]	Визначають інформаційне забезпечення як: 1) забезпеченість системи управління відповідною множиною інформації; 2) діяльність, пов'язану з організацією збору, реєстрації, передачі, зберігання, опрацювання і представлення інформації; 3) діяльність щодо формування цілеспрямованої суспільної й індивідуальної свідомості суб'єктів суспільних відносин щодо управління у конкретній сфері суспільних відносин.
Г. Титоренко [7, с. 54]	Сукупність проектних рішень за обсягами, розміщенням, формами організації інформації, що циркулює в інформаційних системах; включає в себе спеціально організовані для автоматичного обслуговування користувачів сукупність показників, класифікаторів та кодових позначень елементів інформації, уніфіковані системи документації, документопотоки, масиви інформації на машинних носіях у базах, банки і сховища даних, знань, а також персонал, що забезпечує надійність зберігання, своєчасність і якість технології оновлення інформації, доступ до неї за затвердженими паролями.
О. Ковбаско [8, с. 11]	Сукупність інформаційних ресурсів і послуг, які надаються для вирішення управлінських і науково-технічних завдань згідно з етапами їх виконання.
В. Кузь, С. Ілащук, Л. Маценко, І. Чала, Н. Кудлаєва, В. Попова, М. Косминко, В. Кравчук [9, с. 132]	Виражається в ідентифікації та наданні різноманітних кількісних та якісних показників інформації про внутрішнє та зовнішнє середовище функціонування підприємства відповідно до потреб суб'єкта управління.
А. Родкина [10, с. 22]	Об'єднані інформаційним потоком персонал, обладнання і процедури, що використовуються менеджментом для планування, регулювання, контролю та аналізу функціонування й розвитку підприємства.
В. Пантелєєв [11, с. 158]	Цілеспрямована робота зі збору інформації, її реєстрації, передавання, обробки, узагальнення, зберігання та пошуку суб'єктами контролю з метою використання для управління.
О. Важинський [12]	Комплекс організаційних, правових, технічних, технологічних заходів, засобів і методів, що забезпечують у процесі управління та функціонування системи інформаційні зв'язки її елементів шляхом оптимальної організації інформаційних масивів баз даних.
Г. Шорохова [13]	Комплекс організаційних, правових, технічних і технологічних заходів, засобів та методів, які забезпечують у процесі управління і функціонування системи інформаційні зв'язки її елементів (суб'єктів і об'єктів) шляхом оптимальної організації інформаційних масивів баз даних і знань.
В. Воройський [14, с. 44]	Сукупність процесів із підготовки та представлення спеціально підготовленої інформації для вирішення управлінських, наукових, технічних, виробничих, комерційних та інших завдань відповідно до етапів їх вирішення.
В. Смирнова, А. Апостолов [15, с. 294]	Сукупність форм, методів та інструментів управління інформаційними ресурсами, необхідних і придатних для реалізації аналітичних та управлінських процедур, що забезпечують стабільне функціонування підприємства, його стійкий перспективний розвиток.

що зростають із неймовірною швидкістю, оскільки віртуальне середовище та online-комунікації сприяють цьому.

Інформація на ринку праці постійно є об'єктом вивчення її основними споживачами – громадянами і роботодавцями, а також державними й приватними установами, посередниками на ринку праці. Тому постійно виникають нові вимоги до якості та змісту інформації, що циркулює у цій сфері. При цьому постійно зростають вимоги споживачів до кількісних і якісних параметрів інформації.

Ще наприкінці 80-х років минулого століття видатними американськими науковцями Джорджем А. Акерлофом, Майклом Спенсом і Джозефом Е. Стігліцем доведено, що інформація на будь-якому ринку зазвичай є неповною та асиметричною, породжує невизначеності й ризики, а брак цієї інформації призводить до неефективного функціонування ринку і неспроможності його саморегулювання.

У постіндустріальній Україні ще донедавна вважалось, що національний ринок праці забезпечений повною мірою якісною й об'єктивною інформацією, його суб'єкти володіють абсолютним знанням про всі параметри ринку, а інформація розповсюджується миттєво, про що згадує науковець М.М. Рудий [21, с. 149].

Для вітчизняного ринку праці асиметрія інформації вже тривалий час є його характерною рисою, а її наслідки проявляються у дисбалансі попиту і пропозиції, обмеженні конкуренції на ринку праці, втратах суспільної праці, неефективному використанні матеріальних ресурсів, консервації рівня розвитку продуктивних сил, низькій мобільності робочої сили, відтоку робочої сили за кордон та ін.

Дисбаланс на ринку праці України пов'язаний з інформацією про оплату праці, з елементарним невиконанням трудових угод та законодавства як робітниками, так і роботодавцями. Повну інформацію в умовах перемовин про встановлення рівня заробітної плати і рівня соціальних трансферів не має жоден з економічних суб'єктів [22].

Нині офіційне і законодавчо відповідне оприлюднення стану й тенденцій на національному ринку праці значною мірою забезпечене інформацією державної служби зайнятості про фіксований (реєстрований) ринок праці. Але ця інформація не віддзеркалює реального ринку праці. База даних державної служби зайнятості сформована з використанням інформаційно-аналітичної системи на основі звітності роботодавців і інформації з персональних карток безробітних та із застосуванням універсальних довідників і державних класифікаторів відповідно до законодавства.

Однак на вітчизняному ринку праці поряд із державною службою зайнятості діють приватні посередники. Безробітні мають можливість звертатися

за сприянням у працевлаштуванні до будь-якого посередника. І якщо раніше шукачі роботи активніше зверталися до служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні, то нині така активність зменшилася (за даними Держстату, зареєстрований рівень безробіття в останні роки зменшувався: у 2015 р. – 2,7%, у 2016 р. – 2,4%, у 2017 р. – 2,1%), що може свідчити в тому числі про їх переміщення не тільки до приватних посередників ринку праці, а й до віртуального середовища – Інтернет-сайтів із пошуку роботи і персоналу та соціальних мереж.

Так, на Інтернет-порталі Bigmir.net зареєстровано 156 ресурсів, які надають інформаційні послуги щодо пошуку роботи і персоналу (за даними Держслужби зайнятості, у 2017 р. здійснювали трудове посередництво 742 суб'єкти). На цьому порталі сайт work.ua вже тривалий час утримує позицію лідера серед інших аналогічних Інтернет-сайтів. Тільки у січні 2018 р. його щодня відвідували 160–250 тис. осіб., що в десятки разів більше за відвідування громадянами відділень служби зайнятості.

Роботодавці для реєстрації вакансій також здебільшого звертаються до Інтернет-ресурсів. Наприклад, на тому ж сайті work.ua на початок 2018 р. роботодавцями зареєстровано 80 тис. вакансій, на сайті hh.ua заявлено до укомплектування 18 тис. вакансій. Порівняємо, що на 1 січня 2018 р. потреба роботодавців у працівниках на заміщення вільних робочих місць (вакантних посад) становила 50,4 тис. осіб. Зокрема, у великих містах кількість зареєстрованих роботодавцями на Інтернет-сайті work.ua вакансій у тричотири рази перевищує кількість поданих ними до служби зайнятості відповідно: Київ – 26,1 і 6,6 тис. од., Дніпро – 4,5 і 1,3 тис. од., Запоріжжя – 2,4 і 0,8 тис. од. [23].

Такі дані свідчать, що підприємства різних форм власності і підприємці, які мають інформувати службу зайнятості про поточну потребу в кадрах (форма З-ПН), на практиці здебільшого реєструють вакансії на приватних Інтернет-сайтах. Приватні сайти мають власну структуру вакансій і резюме, різні рубрики для їх реєстрації, назви посад різняться даними щодо сфери прикладання праці, виконуваних обов'язків і робіт, режимів і характеру праці тощо. Все це посилює інформаційний шум на ринку праці та породжує асиметрію інформації про попит і пропозицію робочої сили.

Асиметрія посилюється тим, що штучно збільшуються кількісні параметри попиту на фахівців і робітників, оскільки одну й ту ж вакансію роботодавець може зареєструвати на декількох сайтах одночасно. До того ж Інтернет-посередники (сайти) не здійснюють контроль над оперативним зняттям цієї вакансії у разі її укомплектування. Аналогічна ситуація складається і з резюме шукачів роботи.

Отже, інформаційне забезпечення ринку праці нині не має системного характеру, а інформаційне середовище, що формується джерелами ринку праці, є розрізненим й асиметричним. Інформація про робочі місця на приватних сайтах є не завжди достовірною, і за їх правилами відповідальність за коректність інформації несе суб'єкт, що її зареєстрував. Це також впливає на розміри тіньової зайнятості і нелегальних трудових відносин.

Такий стан справ є результатом того, що вже тривалий час чинним законодавством не передбачено подання приватними посередниками ринку праці інформації до державної установи про отримані вакансії від роботодавців, тому не формується єдине інформаційне середовище про ринок праці. Чинним законодавством передбачено щорічне подання форми 1-ПА (про кількість громадян, працевлаштованих шляхом надання послуг із посередництва) як звіту роботи трудового посередника за минулий рік. За таких умов суспільство не забезпечується актуальною інформацією про потребу в кадрах і пропозицію робочої сили, відсутня координація державного і приватного секторів у трудовому посередництві.

Нині інформаційна функція ринку праці забезпечується не повною мірою, механізм інформаційного забезпечення не функціонує як інтегратор усіх суб'єктів ринку праці. Приватні суб'єкти формують на свій розсуд власне інформаційне середовище, яке намагаються максимально розповсюдити, у т. ч. для отримання власної вигоди та бізнесових інтересів.

Державна служба зайнятості має всі інструменти і можливості щодо формування єдиного інформаційного середовища ринку праці. Необхідним кроком є вдосконалення механізму інформаційного забезпечення – комплексу методів, засобів, заходів, способів збору, обробки та узагальнення даних, формування коректних інформаційних потоків, спрямованих на формування єдиної інформаційної системи про вітчизняний ринок праці.

У цьому контексті привертає увагу те, що обмін такою інформацією притаманний більшості європейських країн. Так, у Франції приватні агентства надають інформацію державному посереднику щодо наявних у них вакансій; у Польщі проводиться взаємний обмін даними щодо шукачів роботи; у Великобританії запроваджено обмін інформацією як щодо вакансій, так і щодо шукачів роботи.

Інституціоналізація та організація обміну інформацією в межах єдиного середовища вітчизняного ринку праці (вакансій та резюме шукачів роботи) створюють умови для державного сектору в досягненні цілей активної політики зайнятості, а приватному сектору дадуть змогу охопити більший сегмент зацікавлених суб'єктів ринку праці, не зменшуючи прибутки.

Висновки з проведеного дослідження. На вітчизняному ринку праці інформація має яскраво виражений асиметричний характер. Неякісне інформаційне середовище характеризується розрізненими даними, що, своєю чергою, породжує безліч пошукових запитів та призводить до втрат часу і ресурсів шукачів роботи і роботодавців.

Для вдосконалення функціонування і розвитку вітчизняного ринку праці згідно із сучасними тенденціями у сфері зайнятості необхідні зміни в інституціональному середовищі його інформаційного забезпечення за такими напрямками: законодавче і опосередковане регулювання діяльності приватних посередників ринку праці, зокрема Інтернет-сайтів із пошуку роботи і персоналу; запровадження тісного співробітництва між усіма учасниками ринку праці для формування якісного інформаційно-комунікативного середовища; вдосконалення інформаційного забезпечення і взаємодії з усіма суб'єктами ринку праці.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Бандурка О.М. Управління в органах внутрішніх справ України: підручник. Харків: Університет внутрішніх справ, 1998. 480 с.
2. Інформаційному суспільству України – інформаційне законодавство (щодо питань реформувань у сфері суспільних інформаційних відносин) / Р. Калюжний, В. Павловський, М. Гуцалюк. Правове, нормативне та метрологічне забезпечення системи захисту інформації в Україні. 2001. № 2. С. 7–11.
3. Петренко С.М. Інформаційне забезпечення внутрішнього контролю господарських систем: дис. ... канд. екон. наук. Донецьк, 2007. 290 с.
4. Черноіваненко А.В. Інформаційне забезпечення підготовки прийняття та реалізації управлінських рішень: теоретичний підхід до визначення поняття. Х.: Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, 2009. URL: <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2009-1/doc/35.pdf>.
5. Балабанова Л.В., Алачева Т.И. Информационное обеспечение обоснования управленческих решений в условиях маркетинговой ориентации предприятия: монография. Донецк: ДонГУЭТ им. М. Туган-Барановского, 2003. 143 с.
6. Колеснікова М.В. Поняття, сутність та значення інформаційного забезпечення правоохоронних органів. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. Право і безпека. 2011. № 5. С. 116–119.
7. Титоренко Г.А. Информационные системы и технологии управления управления: учебное пособие для вузов; под ред проф. Г.А. Титоренко; 3-е изд., перераб. и доп. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2011. 591 с.
8. Ковбаско О.М. Інформаційні системи в менеджменті: навчальний посібник у схемах, рисунках та таблицях. Київ: ІПК ДСЗУ, 2004. 55 с.
9. Обліково-аналітичне забезпечення стратегії розвитку підприємств в сучасних умовах: колективна

монографія / В.І. Кузь та ін. Чернівці: Технодрук, 2016. 240 с.

10. Родкина А.Т. Информационная логистика. Москва: Экзамен, 2001. 288 с.

11. Пантелєєв В.П. Аудит. Київ: Професіонал, 2008. 400 с.

12. Важинський О.С. Особливості системи інформаційного забезпечення державної фіскальної служби України. Вісник ХНУВС. 2017. № 2(77). С. 103–117.

13. Шорохова Г.М. Поняття та завдання інформаційного забезпечення діяльності органів внутрішніх справ. Наше право. 2014. № 9. С. 44–47.

14. Воройский Ф.С. Информатика: новый систематизированный словарь-справочник (введение в современные информационные телекоммуникационные технологии в терминах и фактах); 3-е изд., перераб. и доп. Москва: ФИЗМАТ-ЛИТ, 2003. 760 с.

15. Смирнова В.В., Апостолов А.О. Информационное обеспечение развития предпринимательских структур. Економіка. Менеджмент. Підприємництво. 2003. № 11. С. 294–297.

16. Інформаційне забезпечення менеджменту / В.О. Новак, Л.Г. Макаренко, М.Г. Луцький. Київ: Кондор, 2006. 462 с.

17. Словник української мови: в 11 т. / ред. кол. І. К. Білодід (гол.) та ін. Київ: Наукова думка, 1970–1980. Т. 3. 744 с.

18. Словник української мови: в 11 т. / ред. кол. І.К. Білодід (гол.) та ін. Київ: Наукова думка, 1970–1980. Т. 4. 840 с.

19. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко та ін.; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трощинського, Ю.П. Сурміна. Київ: НАДУ, 2010. 820 с.

20. Надьон Г.О. Информационный подход к оценке инноваций. Матеріали Міжнарод. наук.-прак. конф. «М.І. Туган-Барановський – видатний вчений-економіст. Спадщина та новації». Донецьк: ДонДУЕТ, 2005. Т. 1. С. 149–153.

21. Рудий М.М. Мікроекономіка: навч. посіб. Київ: Каравела, 2008. 312 с.

22. Бабич Л.М. Асиметрична інформація як фактор стабілізації розподільчих відносин. Вісник Хмельницького національного університету. 2013. № 2. Т. 3. С. 32–35.

23. Ситуація на ринку праці та результати діяльності державної служби зайнятості. URL: <https://www.dcz.gov.ua/analitics/68>.

REFERENCES:

1. Bandurka O. M. (1998) Upravlinnia v orhanakh vnutrishnikh sprav Ukrainy [Management of the Internal Affairs of Ukraine]. Kharkiv: Universytet vnutrishnikh sprav. (in Ukrainian)

2. R. Kaliuzhnyi, V. Pavlovskiy, M. Hutsaliuk Informatsiinomu suspilstvu Ukrainy informatsiine zakonodavstvo (shchodo pytan reformuvan u sferi suspilnykh informatsiinykh vidnosyn) [For information society of Ukraine informative legislation (on issues of reform in the sphere of public information relations)]. Pravove, normatyvne ta metrolohichne zabezpechennia systemy zakhystu informatsii v Ukraini. – 2001. – no. 2. – pp. 7–11. (in Ukrainian)

3. Petrenko S. M. (2007) Informatsiine zabezpechennia vnutrishnoho kontroliu hospodarskykh system [Information providing of internal control of the economic systems], Donetsk : DonNUET. (in Ukrainian)

4. Chernovanenko, A. V. (2009) Informatsiine zabezpechennia pidhotovky pryiniattia ta realizatsii upravlinskykh rishen: teoretychnyi pidkhid do vyznachennia poniattia [Informative providing of preparation of acceptance and adoption of administrative decisions: the theoretical approach to the definition of the concept], Zbirnyk tez IV students'koi naukovo-praktychnoi konferentsii [Conference Proceedings of the IV Student's Scientific-practical Conference], Kharkivskiy rehional'nyy instytut derzhavnoho upravlinnia, Kharkiv [electronic journal]. Available at: <http://kbuapa.kharkov.ua/ebook/conf/2009-1/index.html> (accessed 26 July 2018) (in Ukrainian)

5. Balabanova L. V. (2003) Informacionnoe obespechenie obosnovaniya upravlencheskih reshenij v uslovijah marketingovoy orientacii predpriyatija [Informative providing of ground justification of management decisions in a marketing orientation of the company: monograph], Donetsk: DonGUET im. M. TuganBaranovskogo. (in Ukrainian)

6. Kolesnikova M. V. (2011) Poniattia, sutnist ta znachennia informatsiinoho zabezpechennia pravookhoronnykh orhaniv [Concept, essence and significance of information provision of law enforcement agencies]. Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav: Pravo i bezpeka, no5, pp. 116–119. (in Ukrainian)

7. Titorenko G.A. (2011) Informatsionnye sistemy i tekhnologii upravleniya upravleniya: uchebnoe posobie dlya vuzov [Information systems and Management technologies: textbook for university]. Moscow: IuNI-TI-DANA. (in Russian)

8. Kovbasko O. M. (2004) Informatsiini systemy v menedzhment. Navchalnyi posibnyk v skhemakh, rysunkakh ta tablytsiakh [Information system of management. Textbook with diagrams, pictures and tables]. Kyiv: IPK DSZU. (in Ukrainian)

9. V. I. Kuz, S. A. Ilyashchuk, L. F. Matsenko, I. I. Chala, N. V. Kudlaieva, V. D. Popova, M. V. Kosmynko, V. S. Kravchuk (2016) Oblikovo-analitychne zabezpechennia stratehii rozvytku pidpriemstva v suchasnykh umovakh, [Accounting and analytical providing of strategy of development of enterprises in modern terms]. Chernivtsi, Tekhnodruk. (in Ukrainian)

10. Rodkina A. T. (2001) Ynformatsionnaia lohystyka [Informative logistic]. Moskva: Ekzamen. (in Russian)

11. Pantelieiev V. P. (2008) Audyt [Audit] Kiev: Vydavnychiy dim "Profesional". (in Ukrainian)

12. Vazhynskiy O. S. (2017) Osoblyvosti systemy informatsiinoho zabezpechennia derzhavnoi fiskalnoi sluzhby Ukrainy [Features of the system of the informative providing fiscal service of Ukraine] Visnyk KhNUVS, no 2 (77), – pp.103-117. (in Ukrainian)

13. Shorokhova H. M. (2014) Poniattia ta zavdannia informatsiinoho zabezpechennia diialnosti orhaniv vnutrishnikh sprav [Concept and task of the informative providing of activity of organs of internal affairs] Kyiv: Spets. vyd-vo "YuNESKO Sotsio" Nashe pravo, no 9, pp. 44-47. (in Ukrainian)

14. Voroyiskiy F. S. (2003) Informatika: novyy sistematzirovannyi slovar-spravochnik (vvedenie v sovremen-

nye informatsionnye telekommunikatsionnye tekhnologii v terminakh i faktakh) [Information science: new systematic dictionary –book (introduction to modern information telecommunication technologies in terms and facts)]. Moskva:FIZMAT-LIT. (in Russian)

15. Smirnova V. V. (2003). Informatsionnoe obespechenie razvitiya predprinimatelskih struktur [Information providing of development of business organizations]. *Ekonomika. Menedzhment. Pidpriemnytstvo. Zb. nauk. prats SNU im. V. Dalia*, no. 11, 294-297. (in Ukrainian)

16. Novak V. O., L. H. Makarenko, M. H. Lutskyi (2006) Informatsiine zabezpechennia menedzhmentu [Information providing in management] Kyiv: Kondor. (in Ukrainian)

17. I. K. Bilodid (holova) ta in. (1970 – 1980) Slovyk ukrainskoi movy: v 11 t [Dictionary of Ukrainian 11th volume]. Kyiv: Naukova dumka, vol. 3. (in Ukrainian)

18. I. K. Bilodid (holova) ta in. (1970 – 1980) Slovyk ukrainskoi movy: v 11 t [Dictionary of Ukrainian 11th volume]. Kyiv: Naukova dumka, vol. 4. (in Ukrainian)

19. Yu. P. Surmin, V. D. Bakumenko, A. M. Mykhnenko ta in. (2010) Entsyklopedychnyi slovyk z der-

zhavnoho upravlinnia. [Encyclopedic Dictionary of Public Administration]. Kyiv: NADU. (in Ukrainian)

20. Nadon H.O. (2005) Informatsionnyy podkhod k otsenke innovatsiy [informational approach to evaluating of innovation] Proceedings of the Ukraine, M.I. Tuhan-Baranovskiy – vydatnyi vchenyi-ekonomist. Spadshchyna ta novatsii. – Donetsk: DonDUET, 2005. – vol. 1. – pp. 149-153. (in Ukrainian)

21. Rudyi M. M. (2008) Mikroekonomika : navchalnyi posibnyk dlia vuziv [Microeconomics : textbook for university]. Kyiv: Karavela. (in Ukrainian)

22. Babych L. M. (2013) Asymetrychna informatsiia yak faktor stabilizatsii rozpodilchych vidnosyn [Asymmetric information as factor of stabilizing of distributive relations] *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, no2., vol.3 – pp. 32–35 (in Ukrainian)

23. Derzhavna sluzhba zainiatosti [Government service of employment], veb-sait (2017) Sytuatsiia na rynku pratsi ta rezultaty diialnosti derzhavnoi sluzhby zainiatosti [Situation at the market of labour and results of activity of government service of employment] Available at: <https://www.dcz.gov.ua/analytics/68> (accessed 26 July 2018).

Hryshko O.P.

Postgraduate Student at Department of Management
Ukrainian State Employment Service Training Institute

INFORMATION PROVISION AS A MECHANISM OF LABOUR MARKET REGULATION

The article is devoted to the issue of information provision for the labour market of Ukraine.

The author of the article reviews the scientific approaches to the definition of the concept of “information provision” and presents his own understanding of a number of concepts and categories related to the topic of the study, given their social significance and role for the labour market.

The author thoroughly investigated the information support of the current state of functioning of the labour market of Ukraine. An analysis of its changes from the position of availability for a long time of asymmetry of information on it was carried out. It was investigated that asymmetry is aggravated by the fact that in the presence of a significant amount of resources for finding work and personnel and the lack of interaction between public and private labour market intermediaries, an uncontrolled plurality of labour supply and demand is formed, which may not reflect real demand and supply in the labour market, since private structures form their own informational environment, which they try to maximally disseminate, including for the purpose of obtaining own benefits and business interests.

The consequences of asymmetry of information in the labour market are manifested in the imbalance of supply and demand, limiting competition, loss of social labour, inefficient use of material resources, conservation of the level of development of productive forces, low labour mobility, and outflow of labour abroad.

Given the current situation in the labour market, the author examines problems of the information environment of the labour market from the viewpoint of the insufficient interaction of its sources, in particular, between the public and private sectors of the labour market, and Internet resources for job search and recruiting.

The author emphasizes that at present the information function of the labour market is not fully provided; the mechanism of information support does not function as an integrator of all subjects of the labour market. The author argues that every source of information is important for the full functioning of the labour market, the necessity of applying a universal mechanism for the operative processing and systematization of data from various sources of information on the labour market into a single information resource is proved.

Emphasizing the importance of information for the formation of a qualitative information space in the domestic labour market, there are formulated proposals to create a unified information system in the domestic labour market and establish close cooperation between the public and private sectors.